

Hamar bispedømmes ungdomsting 2019

SAK 2: En inkluderende gudstjeneste

I over 2000 år har kristne feiret gudstjeneste sammen. I gudstjenesten kommer vi sammen for å søke Gud.

I 2003 spurte ungdommens kirkemøte «Hva slags gudstjeneste vil vi ha»? De sendte en utfordring til Kirkerådet og Kirkemøtet om å sette i gang en reform av gudstjenesteordningen fra 1977. De ønsket at gudstjenesten skulle ha en større fleksibilitet. I 2011 vedtok kirkemøtet en ny ordning for gudstjenesten, men også etter dette har vi hatt justeringer. UKM 2018 uttalte at man «støtter arbeidet med å skape en mer enhetlig liturgi». Det ligger altså en spenning mellom at gudstjeneste er for styrt/fast og at den blir for variert, slik at man ikke kjenner seg igjen hvis man besøker en annen kirke.

Ungdommer har i flere tiår vist et engasjement for å gjøre gudstjenesten mer tilgjengelig for unge. I denne saken ønsker vi ikke å reformere gudstjenesten. Vi vil heller se på hva vi kan gjøre med gudstjenesten innenfor dagens rammer for at flere unge skal få lyst til å delta.

Refleksjonsspørsmål:

1. Hva er bra gudstjeneste for ungdom? (Tidspunkt, innhold, deltakelse, andre ting?)
2. Hva kan presten gjøre for å involvere ungdommer mer i flere gudstjenester?
3. Hva kan kantor/kirkemusiker gjøre for å involvere ungdommer i flere gudstjenester?
4. Hva kan ungdommer selv gjøre?
5. Hvordan kan vi jobbe videre for at alle som er til stede føler seg hjemme, sett og hørt i gudstjenesten, uavhengig av hva man kan fra før om hvordan gudstjenesten er?